http://vivit.dk/kirkeblad/lk2015/lk2015-1.pdf

Luthersk Kirke

Kirke-Nyt fra Den Evangelisk-Lutherske Frikirke

Nr. 1 Maj-august 2015 Årgang 63

Årsmøde-nummer

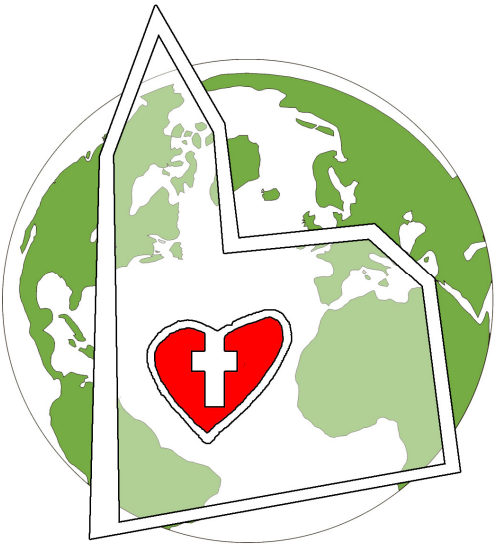

"KRISTNE i verden, men ikke af verden"

Johannes 17,15-20: *Jeg beder ikke om, at du skal tage dem ud af verden, men at du vil bevare dem fra det onde. De er ikke af verden, ligesom jeg ikke er af verden. Hellig dem i sandheden; dit ord er sandhed. Ligesom du har udsendt mig til verden, har jeg også udsendt dem til verden. Jeg helliger mig for dem, for at de også kan være helliget i sandheden. Ikke for dem alene beder jeg, men også for dem, som ved deres ord kommer til tro på mig.*

Indhold

Kære læsere 2
Tilgivelse og Talsmand 3
Kald, prioriter og afslut 4
Kirke i verden 6
FRA MENIGHEDERNE 10
Kirken i tal 10
Kirkens økonomi 11
At leve i en økumenisk verden 12
Missionsprovins og Församlingsfakultet 16
Netværk for Kirkesamarbejde 17
Lederkonference 18
Sommerlejr 19
Kirkekalender 20

Redaktion

Kirstina Strand, Katrine Jensen
Eksp. & ab.: Ulrik Bay Jensen
Røglevangen 17, 4000 Roskilde
E-mail: ubj@vivit.dk
Ansv. redaktør: Leif G. Jensen
E-mail: post@vivit.dk

Uddeles GRATIS ud fra menighederne.

Bladets økonomi:
Pris for medlemmer og faste abonnenter i DK: kr. 150,-
Pris udland: kr. 200,-
Spar Nord Bank:
9304-6500018060
+73< +84410985<
BIC-kode: SPNODK22
IBAN: DK7593046500018060
www.vivit.dk/kirkeblad

Kære læsere!

Efter en pause på 1½ år udkommer "Luthersk Kirke" igen med et særnummer. Her samles op på begivenheder i vor kirke i perioden september 2013 til maj 2015.
Vort kirkeråd vil herefter gøre en indsats for, at bladet igen kan udkomme regelmæssigt, ligesom det var tilfældet indtil udgangen af 2013. Derfor blev det besluttet at samle 3-4 medarbejdere i et medieudvalg.

Som redaktør af bladet fra 2008-13 ser jeg frem til, at medieudvalget støtter udgivelsen af bladet, som sammen med vor kirkes hjemmeside www.vivit.dk (inkl. martinskirken.dk og gratiakirken.dk) vil informere om livet i menighederne. Vi vil sætte kirkekalenderen på tryk med gudstjenester og andre begivenheder i menighederne. Der skal fortælles om dåb, konfirmation, bryllup og begravelse. Desuden vil vi fortælle om sommerlejre, børnelejre og missionsuger. Og vi vil informere om livet i vore søsterkirker og belyse aktuelle emner, som kan hjælpe os til at leve som kristne i hverdagen, og til at holde sammen som evangelisk-lutherske menigheder. Det vil vi gøre sammen med at vi forkynder evangeliet i skriftlige andagter og prædikener. Det vil bl.a. ske i samarbejde med "ugens andagt" fra kirkens internet-side, www.vivit.dk.

"Hjemmesiden": Stefan Lykkehøj Lund har givet hjemmesiden nyt layout og ny teknik, som både virker på computer, ipad (tablets) og på mobiltelefoner. Her finder man menighedernes kalender, søndagens tekster, ugens andagt. Og man kan læse eller høre seneste prædiken fra menighederne. Hjemmesiden har foreløbig 4 "link" eller "knapper", hvorfra man kan åbne "Menighederne" (Løsning, København og Aarhus), "Ordet" (Mediebrowser, udgivelser, liturgi og ritualer) "Kontakt" og "Kirken" (Kirkeprofil, forfatning, økonomi, historie). Der vil løbende komme flere emner til fra den tidligere hjemmeside, ligesom der arbejdes på at bringe nye emner, f.eks. "månedens salme".

Det er vort ønske og bøn, at "hjemmeside" og "kirkeblad" tilsammen kan dække behovet i vore menigheder for skriftlig information, forkyndelse og opbyggelse i troen og nå videre ud til endnu flere kristne og til mennesker, som ikke kender Jesus Kristus som deres frelser. *Redaktionen ved Leif G. Jensen*

Billede af forsiden på www.vivit.dk, 6. maj 2015:

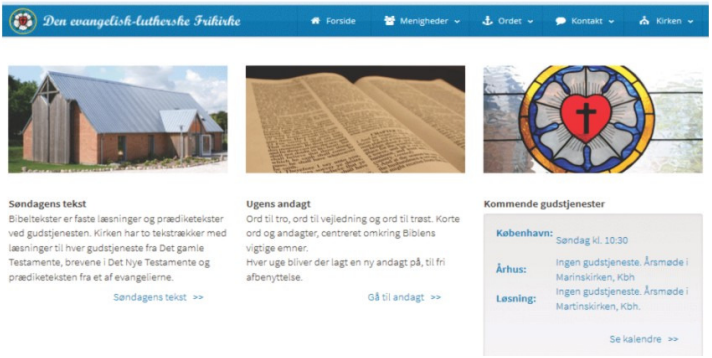

Tilgivelse og Talsmand (Helligånd)

"Det er det bedste for jer, at jeg går bort." Sådan sagde Jesus til sine disciple den sidste aften før sin død. Og de forstod det ikke. Hvordan kunne det nogensinde blive godt for dem, at han gik bort? Men det var det bedste. Jesus begrundede det sådan: *"For går jeg ikke bort, vil Talsmanden ikke komme til jer; men når jeg går herfra, vil jeg sende ham til jer" (Joh 16,7).*

Begrundelsen er, at Talsmandens (Helligåndens) opgave består i at fortælle os om det, Jesus gjorde for os i påsken, og at give os den gave, som er frugten af Jesu død op opstandelse: nemlig TILGIVELSE. Hvis Jesus ikke var gået bort gennem døden, var han ikke død for vore synder. Og hvis han ikke var død for vore synder, ville Helligånden ikke have kunnet udføre sin hovedopgave, som jo er at føre os til tro på syndernes forladelse.

Vi synes måske, at vi har brug for Helligånden til noget andet og bedre end tilgivelse. F.eks. til at give os kraft, styrke og godt helbred. Og mange overfører disse menneskelige ønsker på Helligånden og mener, at de oplever Helligånden, hvis de oplever kraft og styrke i hjertet, og når det går dem godt menneskeligt set. Men Jesus sætter os på plads. Han siger: *Og når han kommer, skal han overbevise verden om synd og om retfærdighed og om dom. Om synd: at de ikke tror på mig; om retfærdighed: at jeg går til Faderen, og I ser mig ikke længere; om dom: at denne verdens fyrste er dømt (Joh 16,8-11).*

Det er den kristne tros centrum: Jesus døde for vore synder. Og efter sin opstandelse sendte han Helligånden til os, for at Han skulle overbevise os om synd, og om at Jesus bar vores synd og er vores retfærdighed, og at verdens fyrste, Djævelen, er dømt. Troen på, at Gud har tilgivet os, er Helligåndens første og største gave.

"Men jeg siger jer sandheden: Det er det bedste for jer, at jeg går bort. For går jeg ikke bort, vil Talsmanden ikke komme til jer; men når jeg går herfra, vil jeg sende ham til jer. Og når han kommer, skal han overbevise verden om synd og om retfærdighed og om dom. Om synd: at de ikke tror på mig; om retfærdighed: at jeg går til Faderen, og I ser mig ikke længere; om dom: at denne verdens fyrste er dømt" (Joh 16).

LGJ

KALD, PRIORITÉR og AFSLUT

Bibelstudieoplæg

FADERVOR er en bøn for disciple. Den kan kun bedes af mennesker, som tror på Jesus. Det er en bøn for Guds familie. Vi bekender vores fællesskab med Gud, "Vores Fader". Han er konge, hans vilje kommer først; han tilgiver og sørger for os.

FADERVOR er et udtryk for prioriteter. Jesus fortæller os, hvad der er vigtigst i livet. Han lærer os at sætte det først, som kommer først: først det, der er Guds, så vores.

FADERVOR er en model for al bøn. Jesus lægger en disposition, som vi kan bruge, når vi beder. På den måde bliver bønnen ny, hver gang vi beder den.

FADERVOR er en bøn om hengivenhed. Vi hengiver os selv til Gud som hans håndlangere til at udføre, hvad vi beder om.

FADERVOR er en bøn for livet. Den tager os med rundt i alle livets afkroge. Det tager også et helt liv at bede Fadervor.

Citat fra menighedens Bibelstudiehæfte i foråret 2015: "Gud for os" kap. 9 s. 45-46

1. KALD på Gud! som det første, når I beder

Når vi vil bede en anden person om noget, begynder vi altid med at tale til vedkommende og nævner vedkommendes navn. Vi fortæller måske også noget om, hvad den anden betyder for os og er for os. Meget sjældent kommer bønnen direkte – uden nogen indledning. BØN har som forudsætning, at man kender og har tillid til den, man beder til. - Ellers vil man jo ikke bede.

Sådan også i forhold til Gud. Jesus lærer os det når han siger: *"Derfor skal I bede således: Vor fader, du som er i Himlene!"* Begynd bønnen med at sige til Gud, hvad han er for dig og for jer! "Du er vores far. Og du er i himlene."

Denne indledning er TILLIDS-DELEN: det er her, vi som børn sætter os på vor Fars knæ og tager fat om ham og mærker, at han tager fat om os.

Hvis vi stryger denne indledning, bliver det svært at lægge noget særligt i bønnen andet end pligt og rutine. Ikke fordi pligt og rutine er dårligt. Men det skal høre sammen med TILLID og TRO. I 1 Timoteus 2,1 vejleder Paulus sådan: *"Jeg formaner da først af alt til bønner: anråbelser, forbønner og taksigelser for alle mennesker."* Indledningen til Fadervor er "anråbelse" eller "påkaldelse".

SAMTAL om at kalde på Gud!

Læs disse steder i Bibelen om at "påkalde" og "anråbe":

1 Mos 4,26; 12,18; 13,4; 26,25. Salme 116,4.13.17; Rom 10,12; 1 Tim 2,1 og 5,5.

- Hvorfor det er vigtigt at "anråbe" / "påkalde", når vi begynder at bede?
- Hvordan I kan variere jeres påkaldelse af Gud! (fx kalde ham for Skaber, Far, Almægtig, Nådig, Barmhjertig, Hellig, Evig). – Del disse og flere bibelske betegnelser og beskrivelser af Gud med hinanden og overvej sammen, hvordan de motiverer jer til at bede til Gud.
- Et fantastisk eksempel er Salme 103, hvor David ønsker, at hans sjæl priser Gud. Og da nævner han så mange herlige ting om Gud, og hvad Gud gør. Tag et kig på, hvordan det virker for David i Sl 103.

Når vi savner glæde i bønnen, kan det da hænge sammen med, at vi springer "påkaldelsen" og "anråbelsen" over og går direkte til vore ønsker. Da frarøver vi os selv glæden over, at Gud er den, han er. Og at han er vores far.

- Tal om, hvordan I i jeres bøn kan få glæde ved at bruge god tid til at påkalde Gud og nævne for ham, hvad han er for jer, og hvad han har gjort og betyder for jer.

2. Og prioritér, som Jesus lærer os det i Fadervor

Fadervor er et udtryk for prioriteter. Jesus fortæller os, hvad der er vigtigst i livet. Han lærer os at sætte det først, som kommer først**: først** det, der er Guds, **så** vores. *Citat fra studiehæftet "Gud for os"*

Jesus minder os om disse emner i bønnen: **1. Guds** navn. **2. Guds** rige. **3. Guds** vilje. **4. Vort** daglige brød. **5. Vor** skyld. **6. Vore** fristelser. **7.** Det onde

SAMTAL om at prioritere

- Hvis kristne selv finder på bønnen og ikke lærer den af Jesus, hvilke af de 7 bønner ville da let blive glemt eller sat i baggrunden?
- Gud ved, hvad vi trænger til, før vi beder. Hvorfor så egentlig bede? Overvej disse tre svar: 1) FORDI Jesus siger, at vi skal! 2) FORDI Jesus lover, at Gud vil høre og bønhøre! 3) FORDI vi er i meget stor nød!

3. Afslut på den gode måde!

Afslutningen er vigtig. Det er helt afgørende, hvordan vi slutter en samtale – i frustration eller med håb. Jesus lærer os at slutte med at sige til Gud, at riget er hans, magten er hans, og æren er hans – og at den er det i evighed, dvs. også lige nu, når du rejser dig fra bønnen.

SAMTAL om den gode afslutning

- Tal om ordene "Dit er riget, magten og æren – i evighed.
- Hvordan kan sådan en afslutning hjælpe os til at være trygge, når vi slutter bønnen?

LGJ

Kirke i verden, men ikke af verden

Uddrag af årsberetningens ved årsmødet 10. maj 2015 i København

Johannes 17,15-20: *Jeg beder ikke om, at du skal tage dem ud af verden, men at du vil bevare dem fra det onde. De er ikke af verden, ligesom jeg ikke er af verden. Hellig dem i sandheden; dit ord er sandhed.*
Ligesom du har udsendt mig til verden, har jeg også udsendt dem til verden. Jeg helliger mig for dem, for at de også kan være helliget i sandheden. Ikke for dem alene beder jeg, men også for dem, som ved deres ord kommer til tro på mig.

Når vi samles på årsmøde repræsenterer vi vore menigheder og ønsker både at støtte og styrke de andre og selv at blive styrket og blive frimodige kristne "derhjemme". Nogle kommer fra en menighed med 4-5 til gudstjeneste. En anden menighed har 23 medlemmer, og en tredje godt 50. Vi overvejer, hvordan fremtiden bliver her i verden. Vi ser os om og spørger, hvem iblandt os der kan løfte og bære – de ældre – de unge – børnene. Eller vi håber på, at der skal komme en 5 eller 15, som kan gøre en forskel. Hvordan skal vi blive bevaret og tjene Gud her i verden?
Aftenen før Jesus blev fanget, dødsdømt og korsfæstet, vidste han, at en af disciplene ville fornægte ham, og at alle de øvrige ville svigte. Men de vidste de ikke selv. Derfor fortalte Jesus det til Peter: *"… men bad for dig, for at din tro ikke skal svigte"*. Og bagefter bad han for dem alle i den bøn, hvorfra vi har valgt bibelordet for det nye år. Derefter gik de ud til Getsemane, hvor Jesus fortsatte med at bede, mens disciplene faldt i søvn i afmagt.
Når du og dine nærmeste søstre og brødre er i dobbelt afmagt, hvor vi ikke engang kan se, hvad der er det egentlige problem, da er det usigeligt stort, at Jesus Kristus, Guds Søn er hos os lader os høre, hvordan han beder for os. Det giver mod og glæde, som hverken unge eller ældre kristne – nye eller gamle medlemmer kan give.

1. "Bevar dem fra det onde!"

a) Først beskriver Jesus vores situation og problem. At vi er i verden. Og han siger, at der ikke vil blive ændret på det foreløbig. "***Jeg beder ikke om, at du vil tage dem ud af verden."***
Derfor er du, hvor, du skal være, når du er i verden. Når du er i din familie og menighed, på dit arbejde og i naboskabet, når du tager bussen og handler i supermarkedet, da er du, hvor han vil have dig. Og dér beder han for dig og vil bruge dig.
Samtidig siger han til sin far om os: "***De er ikke af verden, ligesom jeg ikke er af verden."*** Når du føler dig hjemløs i verden, har du det, ligesom Jesus og tusinder af kristne. Jesus var fremmed blandt sine egne, fordi de ikke tog imod ham. Men dem, som tog imod ham, blev Gud børn. Sådan er det at være kristen. Vi har ikke noget blivende sted her på jorden. En kristen ven, der rejser meget, sagde til mig forleden: "Jeg har ikke noget hjemland undtagen der, hvor jeg møder søstre og brødre – i menigheden. Der hører jeg hjemme midt i verden." Det er en stor, stor gave, som vi må takke Gud for. Vi må takke ham for hinanden og for den gave det er at være med i en kristen menighed.

b) Her i din situation, stiller Jesus sig nu op som et bolværk og beskytter for dig og din menighed og beder til sin Far:

"Jeg beder om, at du vil bevare dem fra det onde."
Det onde er alt det, som har vilje og kraft til at ødelægge os og vores tro og fællesskab med Gud og hinanden. Det er vanskeligt at tale om det onde. Og det er svært at se kommende mulige ulykker og ondskab i dit liv i øjnene. Men Jesus ser det i øjnene. Og samtidig beder dig ind i beskyttelse fra alt det, som gør ondt og er ondt.
Men var det ikke bedre at blive taget ud af verden? Sådan ser det ud for os. Men det bedste er at blive bevaret fra det onde, der, hvor Gud vil, at vi skal leve.
Jesus kender den åndelige verden – både de gode engle og djævelen og de onde åndsmagter. Han "lagde jo arm" med denne verdens fyrste, Djævelen, da han blev fristet i ørkenen. Og han gjorde det mange gange siden og sejrede hver gang. Også da han døde på korset, og det lignede det ultimative nederlag, sejrede han. Han blev ramt af ondskabens og Guds vredes straf og bar vore synder. Hvilken sejr midt i lidelsen! Og han opstod påskedag. Derfor er det stort at høre ham bede os ind i beskyttelsen fra det onde! Og samtidig giver han os mod til dagligt at bede med: *"Fadervor! Fri os fra det onde!"* Den bøn står han bag. Og når du er dobbelt svag, så du ikke engang formår at bede den, da gør han det for dig.

c) Men hvordan bevarer han os mod det onde? Jesus beder: *"Hellig dem i sandheden; dit ord er sandhed!"* Det betyder, at han bevarer os ved at sige os sandheden. Ikke en sandhed, som vi selv skal tænke os til, men Sandheden med stort S. Han havde tidligere forklaret dem: *"Jeg er sandheden!" (Joh 14,5).* Han er sandheden om livet, om min næste, om Gud, om det onde og om den onde. Sandheden gør fri fra det onde, fra skylden og fra døden. Og den sætter i frihed til at tjene, sådan som Jesus brugte sit liv til at tjene. *"Holder I fast ved mit ord skal i sandelig blive frie!"* Sådan binder Jesus sandheden til sit ord og os til sit ord. Han siger jo: ***"Dit ord er sandhed!"***
Sandheden gør noget ved os. Den gør os hellige! Dvs. sætter os til side til en særlig opgave og brug her i livet. Nemlig til at tro på Gud og at elske min næste.
Det burde jo være det normale, men er det desværre ikke. For den onde kom ind i verden og skilte os fra Gud og fra hinanden. Det har vanhelliget livet og kærligheden. Derfor søger os selv og vores eget bedste, som aldrig kan være godt for os – når vi søger os selv.
Jesus kæmper for os og beder: "Far, bevar dem fra dette onde, som vil besætte, ruinere og ødelægge dem. Bevar dem fra at opgaven i deres liv skjules og forsvinder, så de tænker, at alt håb er ude, og at de selv skal skabe det hele!" "*Hellig dem i sandheden, dit ord er sandhed!"*

Her sidder vi så, ligesom de 11 gjorde den aften, de hørte Jesus bede for dem.
Vi mærker, at vi ikke magter at bevare troen her i verden, og at vi behøver, at han fortæller os, hvad vi har brug for, så vi kan bede. Og mens han beder, tænder han bønnen hos os, så vi beder med:
"Helliget blive dit navn!" Lær os dig selv bedre at kende, så vi kan tro på dig, du som skabte os i kærlighed og tilgav os i kærlighed. ved Jesus Kristus.
Og "komme dit rige!" Du bringer det til os, hver gang vi hører evangeliet. Sig til os igen og igen, at "Himmeriget er kommet nær!" Tak, at det kommer, når vi hører Sandheden om din Frelse!
"Og ske din vilje!" For vi ønsker ikke at vores vilje sker længere. Den er jo fordrejet og forkert. Vi har ødelagt meget ved dovenskab og ved at vælge det forkerte. *"Ske din vilje som i Himlen, således også på jorden."*

II. "Jeg sender dem til verden"

Kristen tjeneste hviler trygt på, at Gud bevarer sine kristne fra det onde og holder deres tro i live.
Derfor bad Jesus først om det. Nu går han videre og beder:

a) "Ligesom du har udsendt mig til verden, har jeg også udsendt dem til verden."
Han siger *"Ligesom …"* Derfor er det nødvendigt at se, hvordan Jesus var sendt til verden, for at vide, hvad der er Guds vilje med os i verden. Guds Søn blev menneske blandt os mennesker. Det siger alt om os: være menneske blandet andre mennesker!

* Han var baby og dreng, de første år som flygtning. Han var lydig mod sin far og mor og voksede i visdom og erkendelse.
– SÅDAN sender Gud os helt fra fødslen til at leve i verden.

* Mens han var i verden, levede han hele tiden i fællesskab med sin Fader i himmelen. Men Han trak sig også tilbage og hentede ny kraft hos sin Far i bønnen. Og han kom hver uge i synagogen på sabbatsdagen. Og han kendte Skriften som sit eget ord og udlagde det.
– SÅDAN har vi også brug for at leve livet: I verden, men samtidig hos vores Far i Bøn, i Gudstjeneste og med Guds ord.

* Jesus var til velsignelse for alle, han kom i nærheden af. F.eks. sørgede han for tusinder i en ørken. Det kan vi ikke. Men vi kan bede: *"Giv os i dag vort daglige brød!"* Hos Jesus er det slut med kun at tænke på os selv. Vi beder "giv *os!*" Vi skal bede sådan i familien, i ægteskabet, sammen med søskende, på arbejdet og i menigheden.
– SÅDAN må vi begynde hver dag. *"Giv os i dag …"* Sådan bliver hver dag en arbejdsdag, hvor vi må dele med andre og hjælpe med de midler Gud giver os. Besøge ensomme. Dele brød og ejendom med andre.

* Jesus blev sendt med tilgivelse. Vi er også sendt med tilgivelse, men modsat ham er vi nødt til at modtage den først, for at vi kan dele den med andre. Derfor har Jesus lært os at bede: *"Og forlad os vor skyld!"*
- SÅDAN er vi sendt med tilgivelsen. Bed Gud om at tilgive jer jeres skyld, så I kan give tilgivelsen til andre. Tag imod tilgivelsen den i evangeliet, i skriftemålet og ved nadverbordet. Og brug Guds tilgivelse, når du giver knus og åbner dig for din bror og søster - og for dine fjender. Det ligger jo i forlængelsen af bønnen om tilgivelse: *"… som vi også forlader vore skyldnere!"*

* Jesus blev sendt til verden, ikke for at lade sig tjene, men for selv at tjene.
- SÅDAN er vi også sendt til verden. Ikke for at nyde verdens bedrag og falde i fristelse, men for at leve der som hans disciple i tjeneste for vor næste. Og her må vi igen kæmpe for livet i bønnen: *"Led os ikke ind i fristelse!"*

Når vi kæmper for livet ved dagligt at bede til Gud om hjælp, kan vi virkelig fastholde vores opgave og tjene hinanden, også når vi lider nederlag og svigter. Og når du sukker og tænker. "Bliver jeg da aldrig bedre?", og er træt af, at verden er, som den er, da bliv ved med at bede og hør, hvordan Jesus beder for sine disciple, som han vidste ville svigte ham:

b) *"Jeg helliger mig for dem, for at de også kan være helliget i sandheden."*
Jesus helliger sig for sine disciple, for os. Han sætter sig til side for vores skyld. Du og alle andre disciple,

som tror på Jesus, tæller mere end noget andet. Han vil væres hos jer, så I lever i Sandheden, i tilgivelsen og i nåden.
– SÅDAN sender han jer ud i vort daglige kald, ud at dyrke jorden, sørge for jeres børn og gamle forældre, for vandforsyningen, være lærer eller håndværker, og at tage en udannelse. Også at gå til sport med dit barn, købe bleer, gøre rent, sørge for opvask, gå på indkøb og bage et brød; være mormor for børnebørn og sørge for sin gamle far. Det er ikke et spørgsmål om du har tid. For Jesus kalder dig til at prioritere det og at lægge dit selviske liv til side. Hertil kommer også opgaven at være en god samfundsborger og bede for øvrigheden i stedet for at grine den.

Alt dette hører med til det kald, vi fik, da Gud satte Adam i Edens have (1 Mos 2,16) for at han skulle dyrke den. Og Jesus har helliget sig for os gennem sit menneskeliv. Han prioriterer dig hver morgen. Derfor skal du også prioritere det almindelige og trivielle hverdagsliv med slid og slæb og med godgørenhed. Det er den rette gudsdyrkelse (Jak 1,27). Men det er desværre blevet ualmindeligt og unormalt, fordi vi helst vil sørge for os selv. "Elsk dig selv!" Det er vor tids største bud. Jesus vender det om og siger: Jeg elsker dig! Derfor skal du elske din næste og tjene i hverdagen. Her får vi glæden tilbage i de dagligdags opgaver.

c) Og Jesus slutter sin bøn med at inkludere alle kristne, som kommer til tro: ***"Ikke for dem alene beder jeg, men også for dem, som ved deres ord kommer til tro på mig."***

Når et menneske kommer til tro, skyldes det, at Jesus har bedt for vedkommende, og at Jesus lod sit ord komme nå til ham/hende. For troen kommer af det, som høres, og det, som høres er Kristi ord.
Så er vi ikke kun sendt med dagligt brød og medmenneskelig tilgivelse, men også med "deres ord", dvs, apostlenes ord. Der er ingen anden vej til at lære Jesus at kende end gennem det budskab, de første 12 apostle gav videre. De var øjenvidner. Og de nedskrev det i evangelier og breve. Dermed henviser Jesus i bønnen til Nye Testamente. Det ord er vi sendt med til verden - sammen med Gamle Testamente, som jo bærer Nye Testamente.
Det er missionskaldet. Vi skal som menigheder dele Guds ord med alle andre mennesker.

* Bed Gud om at bevare jeres præster i troen, så de uden omsvøb forkynder sandheden om Jesus som Frelser.

* Husk, at Jesus bruger det ord, som de prædiker i gudstjenesten, og som I deler i husandagt, bibelkreds, bibelstudie, børnemøde og i jeres personlige andagt.

* Og vid samtidig, at Jesus har bedt og beder for enhver, som kommer til troen. Hans forbøn og hans ord er årsagen til, at vi tror på Jesus Kristus.

* Og bed Gud om at kalde unge mænd til at studere og forberede sig til præstekaldet hos os og i andre menigheder, og at der må blive oplært og udsendt missionærer.

* Og vid frem for alt, at vi alle er sendt til verden – sammen – i vort daglige liv. Lad dig selv opbygge i troen, deltag i bibelundervisning og kom trofast til gudstjeneste. Spørg, hvor der er en tjeneste for dig. Bed Gud vise dig den, uanset om den virker triviel eller speciel.

Alt dette må vi høre og hvile i, fordi Jesus bad og beder sådan.

Leif G. Jensen

FRA MENIGHEDERNE

Dåb: Søndag 13. okt. 2013 blev Levi Lund Larsen døbt i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn og genfødt til evigt liv. Han blev født 21. sep. 2013 og er søn af Judith og Christoffer Lund Larsen. *Hjertelig til lykke!*

Medlemsoptagelse: *Gud gav os samtidig nye medlemmer:* Christoffer Lund Larsen, Aarhus i juni 2014 og Mads Høj Christiansen i i oktober 2014. Desuden har Anders Sørensen fra botilbuddet Skovlund på Skejbygårdsvej ønsket at være med i menigheden. *Hjertelig velkommen i menigheden!*

Begravelse: Jens Bendix Jensen (51) fik hjemlov 26. april 2014 efter kort tids sygdom. Jens blev ramt af hjerneblødning skærtorsdag og døde ni dage senere. Begravelsen fandt sted fra Haldum Kirke ved Hinnerup 3. maj. Jens efterlod sig sin kone Birthe og to voksne børn Mikkel og Sidsel, som er gift med Toke, og deres Sejer, som Jens nåede at være morfar for i et par måneder. Jesus trøstede dem og os alle med ord fra Jesus Kristus, som Jens var døb til at tilhøre, og som han stolede på i liv og død: *Jeg er opstandelsen og livet; den, der tror på mig, skal leve, om han end dør. Og enhver, som lever og tror på mig, skal aldrig i evighed dø (Joh 11).*

Grethe Elisabeth Rasmussen (77) fik hjemlov 2. oktober 2014 efter længere tids sygdom. Begravelsen fandt sted på Fløng kirkegård 10. oktober 2014 fra Fløng Kirke. Grethe efterlader sig sin mand Mogens Rasmussen og sine to døtre Vivian og Karin, svigerbørn og børnebørn. Jesus Kristus gav Grethe et levende håb her i livet. Og hun døde i tro på Jesus Kristus, som siger: *Jeres hjerte må ikke forfærdes! Tro på Gud, og tro på mig! I min faders hus er der mange boliger; hvis ikke, ville jeg så have sagt, at jeg går bort for at gøre en plads rede for jer? Og når jeg er gået bort og har gjort en plads rede for jer, kommer jeg igen og tager jer til mig, for at også I skal være, hvor jeg er (Joh 14).* Det er vores trøst og sikre håb midt i savnet.

Kirken i tal (2013/2014) 2015

	Kbh	*Korsør*	***Løsning***	***Århus***	*LoSvOd*	*I alt*
Medlemmer	(28/27) 22	1	(9/9) 9	(50/51) 52	(2/2) 3	(87/87) 87
Venner / kontakter	(32/32) 33	1	(17/9) 10	(40/292) 45	(2/1) 1	(92/335) 78
Andre	(30/ -) 0			(30/45) 0	(3/3) 0	(73/48) -
I alt	**(90/57) 55**	**2**	**(26/18) 19**	**(120/388) 100**	**(8/7) 4**	**(252/470) 180**
Dåb	(0/0) 0		(0/(0) 0	(0/2) 0		(0/2) 0
Konfirmation	(1/0) 0		(0/0) 0	(0/0) 0		(1/0) 0
Optagelse	(0/0) 0		(0/0) 0	(2/1) 3		(2/1) 3
Udmeldelse	(0/0) 4		(0/0) 0	(0/1) 0		(0/1) 4
Flyttet	(0/1) 1		(0/0) 1	(0/1) 0		(0/1) 1
Bryllup	(0/0) 0		(0/0) 1	(0/1) 0		(0/1) 0
Begravelse	(0/0) 1		(0/0) 1	(1/1) 0		(1/1) 1

Kirkens økonomi

Menighedernes fælles regnskaber, som administreres i "hovedkassen". Hertil kommer den lokale menigheds økonomi for kirkebygning og lokalt arbejde.

INDTÆGTER	Årsreg. 2013	BUD 2014	Årsreg. 2014	BUD 2015	BUD 2016
Martin, Kbh.	180.000	180.000	180.000	180.000	180.000
Løsning	19.000	15.000	13.000	15.000	13.000
Gratia, Århus	220.000	220.000	220.000	225.000	230.000
Menighedsindtægter i alt	**419.000**	**415.000**	**413.000**	**420.000**	**423.000**
Årsmøde	10.980	9.000	9.823	10.000	10.000
Særlige kollekter	0	1.000	0	1.000	1.000
Diverse indtægter	24.337	20.000	26.527	19.000	19.000
Renteindtægter	409	500	1.258	0	0
Øvrige indtægter i alt	**35.726**	**30.500**	**37.608**	**30.000**	**30.000**
Samlede indtægter	**454.726**	**445.500**	**450.608**	**450.000**	**453.000**
Tilskud fra Tips og Lotto	65.840	0	65.420	0	0
Momskompensation	0	0	9.477	0	0
Totale indtægter	**520.566**	**445.500**	**525.505**	**450.000**	**453.000**
UDGIFTER					
Løn	-239.925	-239.000	-238.135	-245.000	-252.000
Hjælpepræst	0	0	0	0	0
Pens., atp mv.	-38.711	-40.000	-39.386	-42.000	-43.500
Feriepengeforpligtelse	0	0	-34.000	0	-900
Leje af præstebolig	-89.522	-90.000	-89.522	-90.000	-90.000
Lønninger i alt	**-368.158**	**-369.000**	**-401.043**	**-377.000**	**-386.400**
Rejse- og mødeomk. i alt	**-66.181**	**-89.000**	**-91.628**	**-85.000**	**-100.000**
Administrationsomk. i alt	**-28.885**	**-28.300**	**-27.960**	**-29.500**	**-30.500**
Øvrige omkostninger i alt	**-22.649**	**-29.000**	**-17.534**	**-34.000**	**-36.500**
Samlede udgifter	**-485.873**	**-515.300**	**-538.165**	**-525.500**	**-553.400**
Resultat	**34.693**	**-69.800**	**-12.660**	**-75.500**	**-100.400**

Hovedkassens formue pr. 31.12.2014	
Hovedkasse	72.482
Reservebeholdning	238.074
Byggekonto	66.923
Missionskonto	13.369
Præsteuddannelseskonto	62.067
Lejrkonto	28.328
Total formue	**481.243**

”At leve i en økumenisk verden”

Det var temaet for den 23. Europæisk Lutherske Konference, som blev holdt i Bleckmar 22.-25. maj 2014. I ELC arbejder lutherske bekendelseskirker i Europa sammen. Fra vor kirke deltog Svend-Erik Haahr og Leif G. Jensen.

Der blev holdt foredrag over emner som ”Hvad gør kirken til kirke?”, ”Hvordan forholder vore kirker sig til andre, som også kalder sig kirker?” Og der var udflugt til Hermansburger Missionens museum og til Bergen-Belzen KZ-lejr. Konferencens temaer og samtaler blev sammenfattet i et ”brev til menighederne”

Indledning

Den 23. Europæisk Lutherske Konference holdt møde 22. - 24. maj 2014 i Bleckmar, Bergen i Tyskland under temaet: ***”At leve i en økumenisk verden”***. Vi opdagede, at det var et stort emne, og at vi kun nåede at ridse i overfladen af nogle af de mange dybe og vigtige spørgsmål. Vi deler vore refleksioner med jer i håb om, at a) I kan vide, hvad vi drøftede, og b) at I vil overveje og tale om emnerne i jeres menigheder, for at vi kan leve sammen som Guds folk i en verden fyldt med mennesker – nogle som hører Gud til, og andre som ikke er Guds folk (men vi håber og beder, at de en dag vil blive det).

Vor verden er en ”økumenisk verden”, fordi Gud har sin kirke overalt i verden. Som lutheranere anerkender vi dette, når vi bruger de ”økumeniske” eller ”oldkirkelige” bekendelser (se i vore lutherske bekendelsesskrifter, særligt Den Augsburgske Bekendelse). De er et vidnesbyrd om denne sandhed. Vi bemærker også, at der de seneste ca. 100 år har eksisteret en ”økumenisk bevægelse”, som har forsøgt at mindske splittelser og opdelinger i kirken i arbejdet frem mod synlig enhed. – Alligevel har kirken fortsat oplevet at blive delt.

1. Kirken i en økumenisk verden

Lige meget hvordan vi ellers beskriver verden, findes der én hellig, kristen og apostolisk kirke her i verden. Den kristne kirke er en trosartikel. For kirken er skabt af Helligånden, som gennem sin kraft drager mennesker sammen og forener dem med den opstandne Jesus. Han er hoved for Legemet, som er hans folk, og som findes på tværs af tider og landegrænser. Siden Kristi himmelfart har vi ikke kunnet se vores opstandne Herre. Vi kan heller ikke se Helligånden. Derfor søger vi efter kirkens kendetegn, for at vi kan vide, at Jesus kommer til os og møder os, og for at vi kan indbyde andre til at møde ham.

Lutheranere har altid sagt, at Jesus er tilstede og hos sit folk, når de samles, hvor Guds ord prædikes ret, og hvor sakramenterne (dåb og nadver) forvaltes sådan, som Jesus ønskede det.

Vores konference overvejede Martin Luthers skrift om ”Kirken og Kirkemøderne (Koncilerne)” og fandt, at kristne har disse kendetegn: 1. Guds ord. 2. Dåben. 3. Alterets sakramente. 4. Nøgleembedet. 5. Prædikeembedet. 6. Bønnen (særligt bøn, påkaldelse og tak i gudstjenesten). 7. Korset (at en kristen må bære sit kors – anfægtelse).

Hvor disse kendetegn findes, kan mennesker være visse på, at de har fundet kirken. Dette perspektiv hjælper os til at fokusere på, hvad "kirke" er i verden. "Kirken" er Guds hellige folk, som stoler på, at Jesus er Guds tydelige åbenbaring, at Gud er den treenige Gud, og at mennesker er døde i deres synder, og at Jesus er vores eneste redningsmand og frelser.

I vores refleksion over disse kirkens kendetegn mærkede vi, at det at bære sit kors (nr. 7) har en personlig eller individuel dimension. Jesu disciple bærer deres kors under byrden af synd og død.

Vi er også bevidste om, at der er en fællesskabs- og menighedsmæssig dimension i at bære sit kors. Her kan vi have forskellige erfaringer. For nogle af os opleves lidelsen, fordi verdsligheden tager til. Vi udfordres af spørgsmålet: "Hvordan bærer vi korset, når verden truer os?" Det trøster os, at Gud aldrig forkaster sit folk.

2. Kirkesamfund i en økumenisk verden

Den kristne kirke i dag er splittet op i mange grupper. Ikke desto mindre er der kun én kirke. Denne enhed kan være skjult bag forskelle såsom sprog, arkitektur, klædedragt, musik, liturgiske former og i den måde, man i kristen kærlighed forholder sig dertil. Og det er slet ikke noget problem, når man har samme tro og bekendelse. Men der, hvor man bekender troen forskelligt – læren om Gud, Jesus, Helligånden – og hvor vi kommer op med forskellige svar, i mødegår eller ligefrem modsiger hinanden, da angribes og plages denne enhed. Kirkens historie gennem 2000 år fortæller om spændinger, som vi har skabt med et utal af kirkesamfund, som alle påstår, at de forkynder Guds ords sandhed. Rundt omkring i verden har mange kirkeretninger delt sig op. Kirkesamfund, som har samme bekendelse, hører også nogle gange til i forskellige grupperinger. Når vi ser på vor egen kirkes historie, og at vi er i mindretal i vore lande, er vi meget bevidste om, at Kristi kirke er delt, og det bedrøver os.

Kirkesamfund har brug for klart at formulere og undervise, hvad de bekender om Jesus. Det er nogle gange nødvendigt at vandre alene i troskab mod Kristus. Det er kun, når vi er grundfæstede i Guds ord og hviler i vores bekendelse til Kristus, og når vi taler sandheden i kærlighed, at vi er i stand til at tage hånd om emner, som deler os med andre. Vi bemærkede, at nogle ELC-kirkesamfund, som var til stede, er involveret i nationale økumeniske grupper, hvor de søger at lytte til og lære af andre, samtidig med at de tydeligt og klart udtrykker deres bekendelse.

I en verden, som i stigende grad er fjendtlig, og hvor kirken mister privilegier, som den tidligere havde i samfundet, er det nødvendigt, at vi forstår samfundsudviklingen ret og ikke kæmper for at opretholde tidligere tiders rettigheder, men i stedet trofast forkynder Guds Lov og Evangelium overfor verden og søger at tjene verden i kærlighed.

3. Menigheder i en økumenisk verden

Det, som her er sagt om kirkesamfund, kan stort set også siges om menigheder. For de må betragtes som kirkesamfund i lokalområdet. Mens kirkesamfund mest taler om undervisning, kirkens officielle lære og mægler mellem forskellige meninger i spørgsmål om "adiafora" (dvs. spørgsmål, som Bibelen ikke udtaler sig om), er det mere i den lokale menighed,

at man tydeligt mærker spændingerne i forbindelse med kirkens undervisning, forkyndelse og personlig sjælesorg. Det er ikke noget nyt. Præster og menigheder og kirkesamfund har altid vidst, at sjælesorg ikke kan nedfældes i regler og forordninger, men gives gennem en personlig brug og anvendelse af Lov og Evangelium. Vi er os bevidste om spændinger, som kan findes indenfor en menighed og et kirkesamfund. Sådanne spændinger har ofte noget at gøre med, at mennesker i det 21. årh. præges af fart (især indenfor kommunikation), mobilitet, mangel på solid viden (man nøjes med hurtige og overfladiske svar). På samme tid er der en voksende personlig autonomi (uafhængighed), og sociale traditioner nedbrydes og ændrer sig.

I takt med at verden bliver mere og mere kompleks og fremmedgjort, kan menigheder let blive det sted, hvor man søger ly og tilflugt. Det er vigtigt og godt. Men man skal også huske, at medlemmer sendes fra menigheden ud i verden for at leve der som Jesu disciple. Hvis vore medlemmer flytter væk fra vore menigheder, så er det en mulighed for mission og for at etablere en menighed det nye sted.

Et spørgsmål, som prægede samtalen, var deltagelse i den hellige nadver for dem, som ikke er medlemmer. Det er et følsomt spørgsmål hos os. Vi bekræftede for hinanden, at menighederne har brug for at være trygge og visse mht., hvad de lærer om den hellige nadver, og hvordan den praktiseres. Der er brug for at udtrykke og præsentere denne lære og praksis klart til alle, som deltager i vore gudstjenester, og man må overlade afgørelser i enkelte tilfælde til præsten.

Det bliver mere og mere vigtigt i dette århundrede, at menighederne også giver sine voksne medlemmer en klar bibelundervisning og vender tilbage til katekismen.

4. Kristne i en økumenisk verden

Kristne møder i deres hverdag både kristne og ikke-kristne. Og vi er oftest på egen hånd i dette møde med andre. Dette møde finder sted i mange forskellige situationer: Man kan møde venlighed, ligegyldighed eller ligefrem fjendtlighed. Det lyder paradoksalt, fordi tidens filosofi typisk handler om tolerance, hvor der skal være plads til flere sandheder; men samtidig er man intolerant overfor Sandheden. I vor kultur forsøges skyld og skam bortforklaret, og det er en udbredt holdning, at enhver kan følge sin egen moral (det skaber livslede og meningsløshed); "oplevelsen" sættes i højsædet (oplevelsen er et uholdbar som grundlag for etik). De økumeniske omgivelser, vi lever under i mødet med disse holdninger, varier meget afhængigt af land, og om man har en statskirke. Det er meget almindeligt, at man i økumeniske sammenhænge ser stort på den kristne bekendelse.

Vores samtale handlede særligt om, at vi i vore følelser kan opleve frygt, når vi som kristne engagerer os i verden. Frygten kan skyldes, at man er usikker på sin tro, og fordi man er usikker på, hvordan man skal dele, diskutere og forsvare troen i mødet med andre. Det blev særligt tydeligt, når vi individuelt møder ligegyldighed, og når andre kirkesamfund er fjendtligt indstillede til os.

Derfor har kristne brug for at blive udrustet med kundskab og evner til at forsvare troen. En sådan apologetik (forsvar for

troen) er mere end blot at vide, hvad vi tror. Den består også i at kende Guds ord, så vi kan tilbagevise det, som er forkert (2 Tim 3,16 og Tit 1,9), og at vi taler sandheden i kærlighed (Ef 4,15). Guds ord ændrer sig ikke. Menneskets natur og liv ændrer sig heller ikke. Ikke desto mindre er vort miljø – vort samfund og holdninger – under forandring, og kristne har brug for at være i stand til at "læse tidens tegn" i lys af Skriften og således blive bedre til at følge Jesus og tale om det håb, vi har i ham, og gøre det på en måde, så mennesker kan høre det (1 Pet 3,15).

Konklusion

Vi lever i den tid, Gud har sat os i. Hans kirke er Én. Vi lever også som pilgrimme i en splittet kirke, hvor Guds ord bekendes på vidt forskellige måder. Og vi lever i en tid, hvor vort samfund mere og mere marginaliserer os. Vores forståelse af Kirken betyder, at vi ikke kan være ligeglade med Guds ords sandhed (hvad det siger og ikke siger). Vi er os også bevidste om vore kirkers egen historie. Når vi har tillid til vores bekendelse, bliver vi også trygge i vores mission - ikke arrogante, men altid i kærlighed! Og vi stræber efter at fastholde Åndens enhed med fredens bånd (Ef 4,3). Ære være Gud!

Godkendt i Bleckmar – Bergen, 24. maj 2014

Delegerede i medlemskirker: *Belgien, ELKB. Danmark, ELFKiDk. Frankrig, EEL-SF. Tyskland, SELK. Portugal, IELP. England, ELCE.* ***Delegerede fra gæste-kirker:*** *Finland, Missionsprovinsen. Kirgisistan, LCK. Sibirien, SELC. Spanien, IELE. Sverige, Missionsprovinsen. Schweiz, LBKS. USA, LCMS.*

Missionsprovins og Församlingsfakultet

Pastor Sigmund Hjorthaug og Leif G. Jensen deltog 6.-8. november præstemøde og bibelkursus i Göteborg.

Præstemødet: På invitation af missionsbiskop Roland Gustafsson deltog deltog vi i Missionsprovinsens årlige præstemøde. Præsterne var samlet for at drøfte og planlægge Missionsprovinsens arbejde. I gudstjenesten holdt biskop Beyer skriftemålsprædikenen, og biskop Gustafsson læste præsteløftet op for Missionsprovinsens præster og spurgte dem, om de ville holde dette løfte. Derpå svarede de alle "ja", hvorefter de modtog tilgivelse og gik til nadver sammen. Om aftenen blev vi budt varmt velkommen som gæster og præsenterede vor kirke og vore menigheder.

Missionsprovinsen blev stiftet i 2003 som et stift indenfor Den Svenske Kirke (folkekirken i Sverige), for at give præster mulighed for at blive ordineret uden samtidig at blive tvunget til at acceptere samarbejde med præster, som lærer i strid med Bibelen og den lutherske bekendelse. Herunder kvindelige præster. Flere af Missionsprovinsens præster har tidligere været præster i Den Svenske Kirke, men blev afsat på grund af deres bekendelse. Nogle er stadig medlemmer af Den Svenske Kirke, mens andre har meldt sig ud.

Missionsprovinsen synes at arbejde frem mod at gå fra at være en "provins" indenfor Den Svenske Kirke til at være et selvstændigt kirkesamfund. De har frasagt sig fællesskab med folkekirken i Sverige og lader deres præster uddanne på Församlingsfakultet i Göteborg og på Concordia Theological Seminary i Ft.Wayne (Missiourisynodens præsterskole).

Menighedsfakultet i Göteborg: Næste dag mødtes vi på Forsamlingsfakultet, hvor vi fik lejlighed til at drøfte præsteuddannelse med rektor Torbjørn Johansson og pastor Bengt Birgersson på FFG. Rektoren fortalte, at FFG bygger på Bibelen som Guds ufejlbare ord og uden forbehold bekender sig til de lutherske bekendelsesskrifter som en ret og forpligtende udlægning af Bibelens lære.

Vi drøftede muligheder for at en praktikant fra FFG kan komme til vor kirke i en periode.

Bibelkursus: Samtidig deltog vi i bibelkursus på FFG under emnet: "Simul", som betyder "samtidig". "Samtidig Guds ord og Menneskers ord." Her holdt bl.a. prof. Robert Kolb foredrag (kendt i vor kirke fra hans besøg på sommerlejren 1999 på Hedemølle). Vi mødtes bl.a. med pastor Åke Malander fra ELBK og pastor Ingemar Andersson fra Lutherske Församling i Stockholm.

Info om Missionsprovinsen i Sverige: www.missionsprovinsen.se.
Info om Församlingsfakultetet i Göteborg på www.ffg.se.

LGJ

Netværk for kirkesamarbejde

På indbydelse af pastor Boe Johannes Hermansen, deltog LGJ i netværksmøde 2.-3. feb.2015 i Hamar, Norge.

Officielt referat fra mødet ved BJH: *Netværk for evangelisk-luthersk kirkesamarbejde havde sit årlige møde på "Høgsveen retreat og gjestegård" i Ringsaker 2. og 3. februar. Repræsentanter fra DELK (Det evangelisk-lutherske Kirkesamfund); Det evangelisk lutherske stift i Norge; Carissimi; For Bibel og Bekjennelse; Den lutherske kirke i Norge (Messiaskirken); Den evangelisk lutherske bekjennelseskirke (ELBK); Den evangelisk-lutherske Frikirke i Danmark; Kirkelig Samling om Bibel og Bekendelse i Danmark; Missionsprovinsen i Sverige og Det evangelisk lutherska Missionsstiftet i Finland - var samlet til foredrag, samtaler og bøn. Advokat/præst Johan Haga og biskop Thor Henrik With havde som tema: "Hva gjør vi med ekteskapet?" Pastor Jan Bygstad ledede et bibelstudi om "Kristus i os – hvad betyder det?" Og professor Knut Alfsvåg havde som tema: "Kirkefællesskab - hvad er forudsætninger og kriterier?" Der blev også fremlagt situationsrapporter fra de enkelte lande og sammenhænge. Under status og fremtid for netværket blev der nedsat en komité til vurdering af kirkeårets tejster og talt om konference for præsteuddannelse. Komiteen for årets møde bestod af Thor Henrik With, Bengt Birgersson og Boe Johannes Hermansen. Et medlem går ud hvert år, i år With. Han blev efterfulgt af Knut Alfsvåg.*

LGJ førte samtaler med præster i DELK, herunder forstander Rolf Ekenes og Jan Bygstad, Messiaskirkens repræsentant Alf Danbolt (kirkefællesskab med LCMS siden okt. 2014) og Erik Okkels og Missionsprovinsens repræsentanter.

På årets møte i Nettverk for evangelisk-luthersk kirkesamarbeid deltog: Knut Alfsvåg (fra venstre), Boe Johannes Hermansen, Ulf Asp, Hans Olav Okkels, Leif G. Jensen, Göran Beijer, Asbjørn Hjorthaug, Bengt Birgersson, Bjørn Langgård, Risto Somaries, Roland Gustafsson, Joachim Grün, Juhana Pohjola, Alf Danbolt, Thor Henrik With, Erik A.H. Okkels og Jan Bygstad. Rolf Ekenes og Johan Haga var ikke til stede da bildet ble tatt.

Foto: Toril Asp.

Lederkonference i Wittenberg

Den Lutherske Kirke – Missourisynoden afholdt 3. internationale lederkonference i Wittenberg 3.-8. maj 2015. Missourisynodens ledelse deltog sammen med medlemmer fra deres "kommission om teologi og kirkefællesskab", CTCR. Der var inviteret medlemmer fra LCMs's søsterkirker og fra andre kirker, som står dem nær. I alt ca. 100 præster og kirkeledere fra 40 lande var samlet til foredrag, gudstjeneste og samtaler.

TEMA: "Celebrating the Reformation Rightly: Remembrance, Repentance, Rejoicing":
"At fejre reformationen på ret måde: IHUKOMMELSE, OMVENDELSE, LOVPRISNING"

Søndag Konferencen blev indledt søndag d. 3. maj med indvielse af den gamle latinskole, som ligger ved siden af bykirken i Wittenberg. Her er indrettet bibliotek, et kapel og værelser, hvor gæster fra søsterkirker kan bo, når de er i Wittenberg. **Mandag** var der udflugt til Eisleben, hvor Martin Luther blev født 10. nov. 1483 og døde 18. feb. 1546. **Tirsdag** blev deltagerne taget med tilbage til Guds store frelseshandlinger i Jesus Kristus (ihukommelse), og retfærdiggørelsen af nåde uden vore gerninger blev forkyndt i en række foredrag. **Onsdag** blev deltagere mindet om, hvordan den lutherske kirke er i forfald rundt omkring i verden. Det kalder os til omvendelse og bod og bekendelse. **Torsdag** var emnet GLÆDE og lovprisning. Glæden vokser ud af evangeliet. Og den er vores på trods af synd og død. For Jesus Kristus har båret vore synder og overvundet dødens magt.
Hver dag var der gudstjeneste i kirken, hvor Luther prækede mere en 2000 gange. Onsdag prædikede præsident Harrison fra Missourisynoden ud fra Matthæus 10,26-33. Han forkyndte personligt og indtrængende til os, at vi ikke skulle frygte for nogen ting, men frimodigt bekende Jesus Kristus, bekende vore synder, og forkynde sandheden uanset hvad omkostningerne må være. Han illustrerede det med eksempler fra trusler på reformationstiden og fra i dag, hvor vi alle mærker forfølgelse enten i form af ligegyldighed i Europa og USA og mord og fængsel i muslimske lande.

Konferencen gav mulighed for at knytte mange kontakter både til repræsentanter fra Skandinavien og Europa. Men også til præster og kirkeledere fra Madagaskar, Ghana, Hong Kong, Japan, Argentina osv. Det var særligt vigtigt at få lov at møde LCMS's ledelse og drøfte tro, lære og bekendelse med dem. - Jeg hørte klar bibelsk tale i alle foredrag med evangeliet i centrum. Det var en stor opmuntring.

Leif G. Jensen

Sommerlejr 18.-23.7.2015

- med hygge under træerne i skolegården - ture til badestranden i Ristinge - god mad i spisesalen - bålaften med snobrød og pølser - en eftermiddag med basar og indsamling til børnehjem.
Vi har inviteret pastor Claudio Flor fra søsterkirken i England. Han vil gennemgå Efeserbrevet 5-6 og prædike søndag og to aftener på lejren.

Claudio Flor

Sigmund Hjorthaug

Leif G. Jensen

Lørdag: Ankomst og indkvartering sidst på eftermiddagen. Vi spiser medbragt mad kl. 18. Derefter åbningsmøde for små og store: "Jesus ser dig i din hule" og "Gud er her, og jeg vidste det ikke!" - sang og forkyndelse ved pastor Sigmund Hjorthaug.
Søndag: Gudstjeneste ved pastor Hjorthaug og pastor Flor. Middagsmad 12.15. 16.30 glimt fra en luthersk menigheds liv i London ved pastor Flor. Aftenen hygge ved lejrbål med danske sange, snobrød og andagt.
Mandag, tirsdag, onsdag: Morgenmad, flaghejsning, morgenbøn.
FORMIDDAGE: *kl. 9.30: Fælles morgenbøn* ved Sigmund Hjorthaug..
Kl. 10-11: Børnemøder om Jesus og os i Johannesevangeliet:
"Jesus hos familien, når der er fest" (Joh 2)
"Hos Jesus, når det er mørkt" (Joh 3).
"Jesus hos dig om middagen, når du er ensom" (Joh 4).
Kl. 10-12: Bibelstudie og tematime om at leve som kristne i verden:
Pastor Claudio Flor gennemgår Efeserbrevet 5-6: "At leve i verden" - "At leve i Guds amilie" - "At leve under Guds beskyttelse".
Pastor Leif G. Jensen holder temastudie om "Gud arbejder for din næste gennem dig - og for dig gennem din næste."
EFTERMIDDAGE: Mulighed for forskellige aktiviteter så som badning, sport og afslapning mm. Mulighed for seminar/gruppesamale.
AFTENER: Familiemøde kl. 19.30. Første med fokus på de mindste. Derefter forkyndelse over Johannes 1-4, sang og aftenbøn. Café.
Torsdag: Andagt og afslutning + rengøring og frokost

PROGRAM fås i menigheden og ligger på www.vivit.dk/sommerlejr.
Få det tilsendt: Henv. til mobil 20 97 82 76 eller til e-mail: sommerlejr2015@vivit.dk

Returadresse: Luthersk Kirke, Røglevangen 17, Svogerslev, 4000 Roskilde

KALENDER

	København	Løsning	Aarhus
10. maj	10.30 Gudstjeneste	Ingen	Ingen
14. maj	10 Gudstjeneste m. lp	Ingen	10 Gudstjeneste N. (LGJ)
17. maj	Menigheden besøger Skt. Johannes menighed i Yxenhult	TIL AARHUS	10 Gudstjeneste (LGJ)
24. maj	10 Gudstjeneste m. lp	14 Gudstjeneste N (LGJ)	10 Gudstjeneste N (LGJ) 10.30 Børnemøde
25. maj	10 Gudstjeneste N (LGJ)	ingen	ingen
31. maj	10 Gudstjeneste N (LGJ) Frokost. Bibelstudie	10 Søndagsmøde	16 Gudstjeneste N (SH)
7. juni	10 Gudstjeneste N (SH)	14 Gudstjeneste N (LGJ)	10 Gudstjeneste N (LGJ) 10.30 børnemøde
14. juni	10 Gudstjeneste N (LGJ)	TIL AARHUS	16 Gudstjeneste gæstedag (LGJ)
21. juni	16.30 Gudstjeneste m. lp	14 Gudstjeneste N (LGJ)	10 Gudstjeneste N (LGJ) 10.30 Børnemøde
28. juni	10 Gudstjeneste N (LGJ) Frokost. Bibelstudie	10 Søndagsmøde	16 Gudstjeneste m. lp
5. juli	10 Gudstjeneste m. lp	14 Gudstjeneste N (LGJ)	10 Gudstjeneste N (LGJ) 10.30 børnemøde
12. juli	10 Gudstjeneste N (LGJ)	TIL AARHUS	16 Gudstj. gæstedag (LGJ)
19. juli	10 Gudstjeneste på sommerlejr Musikefterskolen i Humble på Langeland		
26. juli	Ingen gudstjeneste	Ingen gudstjeneste	Ingen gudstjeneste
2. aug.	10 Gudstjeneste m. lp	10 Søndagsmøde	10 Gudstjeneste m. lp
9. aug.	10 Gudstjeneste m. lp	10 Søndagsmøde	10 Gudstjeneste m. lp
16. aug.	10 Gudstjeneste m. lp	14 Gudstjeneste N (LGJ)	10 Gudstjeneste N (LGJ) 10.30 Børnemøde
23. aug.	10 Gudstjeneste N (LGJ) Frokost. Bibelstudie	10 Søndagsmøde	10 Gudstjeneste m. lp
30. aug.	10 Gudstjeneste m. lp.	14 Gudstjeneste N (LGJ)	10 Gudstjeneste N (LGJ) 10.30 Børnemøde

København: Martinskirken, Martinsvej 4, 1926 Frederiksberg. Kontakt Bent Nielsen. 41 42 52 10.
KORSØR: Husgudstjeneste hver 4. uge om fredagen. Kontakt pastor LGJ.
Løsning Lutherske Frikirke, **Vinkelvej 8, 8723 Løsning.** Kontakt Orla Andersen, Tel. 75 65 03 51.
Århus: Gratiakirken, Skejbygårdsvej 23-25, 8240 Risskov. Tel. 711 00 712 (tirsdag 9-11).
Morgenbøn tirsdag 8.30.
LOHALS, SVENDBORG, ODENSE: Husgudstjeneste e. aftale. Kontakt pastor LGJ.
Pastor Sigmund Hjorthaug, Solvejen 7, 8250 Egå. 60 46 69 17. sigmund.hjorthaug@gmail.com
Pastor Leif G. Jensen, Skejbygårdsvej 25, 8240 Risskov. 60 63 23 23. leifgjensen@vivit.dk

Den Evangelisk Lutherske Frikirke
Web-adresse: www.vivit.dk. E-mail: post@vivit.dk

ISSN 0905-7447